

Waarom van iemand houden tot de maan en terug?
En niet enkel tot de maan?
Beeld het je in, de rust, de vrijheid
Los van dit drukke bestaan

Geen mening, geen verwachting
Geen opmerking die ertoe doet
Ik houd dus van je tot de maan
Want de terugreis kost te veel moed

Je ogen
Overweldigend gevaarlijk
Eén blik
Genoeg om te verdrinken

Ik sta naar mezelf te kijken
Naar iemand, die ik niet ken
Hetzelfde hoofd, hetzelfde lijf
Toch iemand, die ik niet ben

‘t Voelt als twee vreemden, elk een kant
Zo dichtbij, toch zo ver weg
Als het kon zou ik door die spiegel kruipen
En nam ik alle twijfels weg